

Obsah.

Předmluva: účel spisu, literatura 3—4

I. *Fibich a Smetana*: Fibichovo vystoupení 5—7. Jeho mládí a výchova 7—9, vliv mistrů na něho 9—10. Fibich a Schumann 10—14. Fibichův sklon k divadlu, láska k Weberovi 14—17. „Bukovín“ 17—20. Fibichův wagnerianismus a Smetana 20—25. Shody a rozdíly mezi Fibichem a Smetanou 25—28. „Blaník“ 28—38 5—38

II. *Nevěsta Messinská a Hippodamie*. Hudební tragédie Fibichovy: O. Hostinský 39 až 41. Hostinský a Fibich 41—44. Důslednost Fibichova slohu 44—45. „Nevěsta Messinská“: zhudebnění činohry 45—7. Poměr k Wagnerovi 47. Tragičnost 47—52, sloh 52—4, charakteristika osob 54—5, deklamace 55—57, hudba 57—58. Osudy díla 58—61. Další plány 62—63. „Hippodamie“: vznik díla 63—4. Antický ráz 64, melodrama 65—7, zhudebnění činohry důsledné 67—69. Technické problémy 69—70, deklamace 70, motivismus 70, formy 71. Antický ráz v hudbě 71—3, psychologismus 73—4. Postava Hippodamie 75—78. Osudy díla 79 . . . 39—79

III. *Bouře. Hedy. Šárka*: Fibich z nové generace, moderna 80—81, její aristokratismus a subjektivismus 81. Nový princip národnosti 82—84. Cizí látky: antika 84—5, nový romantismus 85—87. Nový sloh 87—89, hudební impressionismus 89—92. „Bouře“: vznik pohádky 92—94. Pohádkovitost 94—97, drama erotické 97—99. Sloh díla: motivismus 99, dramatická

lyrika 99—100. „Hedy“: intimní tragedie 101, poměr k „Tristanu“ 101—3. Subjektivnost 103. Erotismus 103—107. Sloh díla: niternost 107—109, tragičnost 109—110; motivismus 110, pantomima a ensembl 110—111. „Šárka“: českost díla, jeho smetanismus a poměr k „Libuši“ 111—114. Subjektivnost 114—115, erotismus 115—116, romantismus lesa 116—120. Sloh 120—121, sbory 121. Úspěch díla 122, další plány 122 80—122

IV. *Pád Arkuna. Osobnost Fibichova.* „Pád Arkuna“: objektivní drama 123, tragičnost 124—125, element náboženský 125—129. Subjektivnost 129, erotismus 129—133. Baladičnost „Helgy“ 133—135. Deklamace 135—137. — Plán další zpěvohry ze současného života 137—139. — Názor na Fibicha 139 až 140. Aristokratismus jeho 140, vzdělání literární, malířské a hudební 140—142. Fibich učitel 142. Jeho českost 142—3. Fibichův aristokratismus technický 143—5, poměr melodie k rytmu 145—146. Fibichova osobnost 146—7: jeho povaha 147. Způsob života 147—149. Láska k životu 149, k přírodě 149 až 150. Způsob práce 150—151, lehkost tvoření 151 až 152, komposiční žerty 152—154. Poměr k veřejnosti 154—5, k divadlu 155—6, ke kritice 156. Veřejné postavení 156—7. Historický význam Fibichův 157 až 159. Otázka Fibichova otázkou divadelní 159—160.

V. *Jos. B. Foerster: zástupci starší generace* 161—2, vliv Dvořákův 162—3, přechod mladší generace 163. Karel Weis 163—164. Foerster z nové generace 164—165, nový poměr k opeře 165—168. Foersterova lidovost 168—170, kulturnost 170, spiritualismus 170—172. Jeho láska a modlitba 172—174. Písně 172—3, symfonie 173—5. Nové drama obsahové 175. „Debora“ a „Eva“: dramata rodinné lásky 175 až 176, vesnická dramata 176—177. Vznik z činoher 177—9. Psychologičnost děl 179. Lidovost 179—181. Poesie kostela 181—182. Moravská opera: separatismus moravský 182—4. L. Janáčka „Její

pastorkyňa“ 185, jeho naturalismus 185—7 a formalismus 187—8, deklamace a nápěvek 188—191. Foersterův sloh dramatický: deklamace 191—194, psychologický motivismus 194—196. Velké konstrukce dramatické 196—199. Podmínky provedení 199—200. „Jessika“: poměr k „Evě“ 200—201. Láska k Shakespearovi 201—2. Pohádka 202—3. Komická opera 203—7. Nálada barev 207^e—210. Melodramatický sloh díla 210: hudba k činohrám 210—212, nový sloh pro komické scény 212—216. — Foersterovy dva typy dramatu 217. Další zpěvohra: psychologie lásky 217—218. Úkol veřejnosti a Národního divadla 218 až 220. 161—220

VI. K. Kovařovic. O. Ostrčil. Fibichovi žáci, jich poměr 221—2. K. Kovařovic: technická výchova 223, jeho směr 223—4. Osobnost: velkoměstský člověk 224—7, rozštěpení a extensita umělecké povahy 227. Otázka „lehké hudby“ u nás otázkou sociální 227—229, opereta 229—231, balet a pantomima 231 až 232. Kovařovicovy balety 232—3, hudba k feeriím 233—4. Lehká hudba a komické opery 234—5. Kovařovicovy komické opery 235—237. Sentimentalita 237 až 239, vliv francouzské hudby 239—240, cizí látka 240—241, nečeskost hudební 241—2. Lidová hudba 242—3, národní eklekticismus 243—4. Kovařovicův eklekticismus slohový 244—7. Hledání libiety 247 až 248. „Psohla vci“. úspěch díla 248—9. Historická opera 249—250, její zastaralost myšlenková a citová 250—2, vnější provedení 252—3. Kontrast dvou světů 253—6, sentimentalita lidová 256—8. Postava Kozinova 258—64. Motivičnost díla 264—5. Jeho jasnost 265—267. Stan. Suda: „Lešetínský kovář“ 267. Hledání populární látky další 267—9. Němcové „Babička“ a opera 269—70. A. V. Horák a jeho „Babička“ 270—1. Kovařovicovo „Na starém bělidle“: poměr k „Psohlavcům“ 271—2. Děj díla a poměr k „Babičce“ 272—4. Vnější ráz scén 274—276. Nepřirozenost deklamace 276—7, nedostatek humoru 277 až 278. Sentimentalita a nečeskost lyriky 278—280.

Open Gall 110
Zpl. nahu

Látka překážkou úspěchu 280—1. Dirigent Kovařovic 281—285. — Otakar Ostrčil: nová generace 286. Technická výchova 286—7. Dramatická vloha 287, až 9. Jeho mistři: Fibich 289, Smetana 290, Wagner 290, Mahler 290—1, Forster 291. Hostinský 291—2. Poměr k literatuře 292—3, dirigentství 293. Osobnost 293—4: niternost 294, prostota citu 294—5, pozitivnost 295, spiritualnost 295—6. „Vlasty skon“: romantismus český 297—301. Psychologismus dramatu 301—4. Hudba a sloh díla 304—6. „Kunálový oči“: filosofické drama 306—8. Vznik díla 308—9, drama filosofické tikce 309—10. Poměr k naturalismu 310, scenování díla 310—12. Ryšja Rakšita 312—15. Kunála 315—6, spirituálnost 316—7, sentence 317—9, zázrak 319—21. Ráz hudby 321—2, vliv Mahlerův 322, sloh díla 322—3. — Verismus 323—4. Zpěvohra ze současného života: L. V. Čelanského „Kamilla“ 325 až 326. Komická opera: O. Zicha „Malířský nápəd“ 326 až 329. „Pou p ě“: pozitivnost obsahu 330—1, hudební veselohra 331—2. Dvoji ráz díla 332—6. Hudebnost veselohry 336—7. Ráz hudby 337, motivy 337—8, celistvost scén 338—9. Deklamace 339—41, nový hudební materiál 341—3, instrumentace 343—4. — Úkol Národního divadla 344. Budoucnost české zpěvohry 344—5 221—345
Chronologický přehled 346—348
Rejstřík 349—355
Rejstřík českých dramatických děl 357—359
Obsah 361—364